

BOG NAZYWA KLER RELIGII RZYMSKO-KATOLICKIEJ - BESTYJA

25/12/2014 01:01 by Andrzej Struski

Â

Â W zwiÄ±zku ze Â¶wiÅtami BoÅego Narodzenia i w odniesieniu do sprawy,Âe Watykan przez 2000 lat kpiÅ sobie z Potrzeb Boga i z ludzi na Ziemi, nadszedÅ Czas Jego OsÅdzenia.Â W Imieniu Boga i z Jego Woli przesyÅam Wam Wszystkim poniÅszy tekst:

BÅG NAZYWA KLER RELIGII RZYMSKO-KATOLICKIEJ - BESTYJÄ.

B.G.

III. 18. - a oczy twoje namaÅ, maÅciÅ wzrok naprawiajÄcÄ, abyÅ widziaÅ.

B.G.

XIII. 1. - I widziaÅem bestyjÄ wystÄpujÄcÄ z morza, majÄcÄ siedm gÄÅw i rogÅw dziesiÄ!; a na rogach jej byÅo dziesiÄ! koron, a na gÄowach jej imiÄ bluÅnierstwa.

W sÄowach; - ÂÅ widziaÅem bestyjÄ wystÄpujÄcÄ z morza, ÂÅ jest ukryta kluczowa informacja. WÄaÂ¶ciwe odczytanie tej zaszyfrowanej informacji posiada fundamentalne znaczenie, dla odczytania wszystkich pozostaÅych zaszyfrowanych a treÅci Apokalipsy informacji od Boga. Odczytania w takim znaczeniu, w jakim BÅg je nam przekazaÅ.

W treÅci wersetu jest zaszyfrowanych 5 tajemnic.

1. Bestyja wystÄpujÄcÄ z morza
2. Bestyja majÄcÄ siedem gÄÅw
3. Bestyja majÄcÄ rogÅw dziesiÄ!
4. Tajemnica koron na rogach
5. Na siedmiu gÄowach Bestyji imiÄ bluÅnierstwa

1. Bestyja wystÄpujÄcÄ z morza

Pytanie; Jak wyglÄdaÄ, lub co reprezentowaÄ bestyja, ktÄrÄ w widzeniu, ukazano Äw. Janowi?

W pierwszych sÄowach dotyczÄcych bestyji, Äw. Jan napisaÅ; ÂÅ widziaÅem bestyjÄ wystÄpujÄcÄ z morza,Â.

On juÅ jÄ widzi, ale zanim opisze jej cechy, wskazuje nam miejsce i charakter jej wystÄpienia, czyli czynnoÅ! jakÄ sama bestyja wykonuje.

WedÅug tego, co jest napisane w wersecie, bestyja wystÄpuje z morza.

Pytanie; - Z jakiego morza wystÄpuje bestyja?

Czasownik ÂwystÄpowaÅ!Â nie dotyczy wody. Z wody nie moÅna wystÄpiÅ! Na pomoc w odszyfrowaniu tej tajemnicy przychodzi nam, inny werset z Apokalipsy.

W XVII rozdziale sÄ spisane wersety, ktÄre wyjaÅniajÄ zaszyfrowane informacje dotyczÄce Watykanu, kapÄanÄw i religii.

B.G.

XVII. 15. - ÂÅ rzekÄ mi: Wody, ktÄreÄ widziaÅ, sÄ ludzie i zastÄpy, i narody, i jÄzyki.Â

W tym wersecie jest zapisane stwierdzenie: ÂÅWody, ktÄreÄ widziaÅ, sÄ ludzie i zastÄpy, i narody, i jÄzyki.Â Takie stwierdzenie wyjaÅnia kwestiÄ z pierwszej tajemnicy wersetu XIII. 1., KtÄra odnosi siÄ do warunkÅw, lub okolicznoÅci, z czego wystÄpuje bestyja?

Zwrot; - ÂÅ widziaÅem bestyjÄ wystÄpujÄcÄ z morza, ÂÅ jest kontekstem do zwrotu; - ÂÅWody, ktÄreÄ widziaÅ!Â. ZarÄwno sÄowo; - ÂÅmorze!Â jak i sÄowo; - ÂÅwody!Â mÄwiÄ o tym samym, mÄwiÄ o miejscu, warunkach, lub o Ärodowisku, z jakiego wystÄpuje bestyja. W dalszym kontekÅcie zwrot; - ÂÅWody, ktÄreÄ widziaÅ, sÄ ludzie i zastÄpy, i narody, i jÄzyki.Â Wnosi wyjaÅnienie, - Äe to morze i te wody symbolizujÄ ludzi. Z kolei ludzie sÄ tu podzieleni na grupy wedÅug okreÅlonych cech.

1. Narody " ludzie r"nych narodowo"ci.

2. Zast"py " ludzie w Narodach/Pa"stwach w zebranych grupach (nie s± to ca"e Narody tylko wsp"lnoty).

3. J"zyki " W tym wsp"lnym "morzu/wodach" w tych wsp"lnotach r"nonarodowych, ludzie m"wi" r"nymi j"zykami, lecz zgromadzeni s± pod jednym sztandarem.

!w. Jan w widzeniu zobaczy" mi"dzynarodow±, wieloj"zyczn± spo"ecznie!", z kt"rej to spo"ecznie"ci, z jej "rodowiska, wyst"puje bestyja.

Ta bestyja z widzenia, kt"r± !w. Jan opisuje, jest szczeg"ln± postaci±, lub grup± szczeg"lnych os"b, jakie wyst"puj± przed front, przed oblicze, wskazywanej tu, spo"ecznie"ci.

W tym momencie ju" wiemy, "e bestyja jest symbolem w±skiej grupy spo"ecznej, reprezentuj±cej opisan± tu spo"ecznie"! kap"an", jako pasterzy szerokich rzesz wiernych. Spo"ecznie"! o tak szerokich cechach mi"dzynarodowych, jest wyj±tkowym zbiorem ludzkim. Ta spo"ecznie"! religijna jest wskazana w tre"ci Apokalipsy a tym samym, w procesie dowodowym, uzyskujemy dodatkowe informacje o cechach charakteru symbolizowanego bestja szyfru. Apokalipsa w ca"ej swojej tre"ci odnosi si" do spraw zwi±zanych z Jezusem Chrystusem i w taki spos"b jej tre"ci dotyczy wy±cznie spraw chrystusowych. Takie konteksty ostatecznie wyja"niaj± pierwsz± tajemnic" wersetu i inne tajemnice Apokalipsy. Ta postac, kt"ra wyst"puje z morza, musi by" !"ci"le zwi±zana ze sprawami Jezusa Chrystusa.

!w. Jan w widzeniu mia" pokazan± spo"ecznie"! kap"an" chrze"cija"skich, wyst"puj±cych przed front wiernych katolickich, ca"kowicie zwi±zanych z Watykanem.

Bestyja - to s"owo szyfr, dla przedstawiania kap"an" w religii rzymsko - katolickiej. 2. Bestyja maj±ca siedem g" w

Druga tajemnica tego wersetu a raczej tajemnica kap"an" w symbolizowanych s"owem bestyja, jest zwi±zana z okre"leniem; - "siedem g" w" .

W tre"ci Apokalipsy liczba siedem pe"ni rol" klucza i symbolizuje to, co pochodzi z Nieba, lub od Boga. Symbolizuje rzeczy maj±ce pozytywn± warto"!.

Zastosowany tu, klucz; - "siedem g" w" w swoim drugim cz"onie " s"owo g"owa - oznacza rzeczy zwi±zane z intelektem cz"owieka. W powi±zani oba s"owa klucza m"wi" o intelekcie kap"an" w katolickich. Sprawy zwi±zane z intelektem, dotycz±ce bestyi, czyli kap"an" w chrze"cija"skich, to sprawy zwi±zane z niebem, z Bogiem - Ojcem Jezusa Chrystusa i z samym Jezusem. O tego typu sprawach m"wi szyfr "siedem g" w" .

Reasumuj±c informacje zawarte w dw"ch pierwszych tajemnicach wersetu, mo"emy wyci±gn± wnioski, "e wskazywana bestyja to szyfr m"wi"cy o kap"anach kultu, zwi±zanego z Jezusem Chrystusem.

3. Bestyja maj±ca rog" w dziesi"!

Druga tajemnica dotyczy" intelektu cz"owieka i by"za zaszyfrowana w s"owach "siedem g" w" a trzecia z kolei tajemnica, jest ukryta w s"owach "rog" w dziesi"!. Liczebnik 10 nie mo"e wskazywa" rzeczywistych, czyli fizycznych rog" w jest, wi"c szyfrem dotycz±cym tej tajemnicy.

W tre"ci Apokalipsy istniej± wersetu kontekstowe uzupe"niaj±ce informacje, kt"re dotycz± "dziesi"ciu rog" w" .

B.G.

XVII. 12. - A dziesi" ! rog" w, kt"re" widzia", jest dziesi" ! kr" w, kt"rzy kr"lestwa jeszcze nie wzi"li; ale wezm± moc jako kr"lowie, na jedn" godzin" z bestyj±.

Zwrot; - "za dziesi" ! rog" w, kt"re" widzia", jest dziesi" ! kr" w" , "dziesi" ! kr" w" przedstawia te "rogia" , jako rzecz, kt"ra posiada pozytywn± warto"! . Ju" w podstawowym wersecie 1 z XIII rozdz. istnieje zwrot, kt"ry m"wi o koronach, cyt.; - a na rogach jej by"o dziesi" ! koron" tymi s"owami informuje nas, "e tajemnica dotycz±ca "dziesi"ciu rog" w" m"wi o rzeczy pozytywnej.

Wed"ug tre"ci zawartej w tych cytatach, "rogia" s± zaszyfrowan± informacj± i m"wi" o rzeczy, lub dziesi"ciu rzeczach, kt"re posiadaj±, lub powinny posiada" w"adz", lub moc r"wn± w"adzy kr"lewskiej.

Kolejna informacja; - "kt"rzy kr"lestwa jeszcze nie wzi"li; " m"wi, "e te 10 rzeczy, kt"re posiadaj± status w"adzy kr"lewskiej, jeszcze swej w"adzy i mocy nie wzi"±, lub nie u"y"y.

W ostatniej zwrotach tego wersetu; - "zale wezm± moc, jako kr"lowie, na jedn" godzin" z bestyj±. " . Jest

ująta informacja, która ma wi, i e ta moc zostanie ułta, i e te tajemnicze rzeczy, lub postacię wezm.

Zwrot; - że wezm moc, jako królowie ukazuje nam ręk charakteru tych tajemniczych rzeczy, lub postaci. Z poprzednich dwóch tajemnic pierwszego wersetu wynika, i e dziesięć rogów jest bezpośrednio połączone z siedmioma górami. Z kolei siedem górów są związan z Jezusem Chrystusem, intelektualną wartością kapłanów chrześcijańskich.

W słowach; - że wezm moc, jest informacja, i e to nie kapłani dadzą im moc a wręcz przeciwnie, wymuszają uzyskanie tej mocy na kapłanach.

4. Tajemnica koron na rogach

B.G.

XVII. 13. - Ci jedni radzą maj i moc, i zwierzchności swojej bestyi podadzą.

Określenie zawarte w słowach; - że Ci jedni radzą maj i moc, że ma wi, i e te dziesięć rzeczy, posiadają indywidualny charakter dziesięciu postaci, mają jedni radzą i dysponują mocą.

W słowach; - że Ci jedni radzą maj i istnieje informacja, i e każda postać (Ci, lub one) ma jedni radzą. Z tego wynika, i e dziesięć postaci to, 10 rad, albo dziesięć postaci to, dziesięć przykazań.

Zwrot ten; - że zwierzchności swojej bestyi podadzą. Ten zwrot, jako kolejna informacja potwierdza, i e dziesięć rogów to nic innego jak dziesięć rad a dziesięć rad to w chrześcijaństwie, Dziesięć Przykazań Bożych? Posiadają one, te przykazania, lub rady, naturalnie zwierzchności nad kapłanami chrześcijańskimi. Tę zwierzchności im podadzą, czyli wniosą własnym tekstem i treścią w nim zawartą, nakazy postępowania dla kapłanów. Dla tych kapłanów, którzy rozumieją istotę chrześcijańskiego blunierstwa w stosunku do potrzeb Boga i postanowią zmienić swoje życie osobiste i kapłańskie, przyjmują Dziesięć Przykazań Bożych, jako nakazy dla siebie. Stosując we własnym życiu rady Boga, jakie istnieją w przykazaniach, staną się widocznym wzorem dla innych ludzi. W tym momencie żeżna rogi i Przykazania, wręcz korony.

Wskazanie na dziesięć rogów, które symbolizują Dziesięć Przykazań Bożych, jako na rzeczy posiadające władzę i moc królewską, jest całkowicie uzasadnione. Dziesięć Przykazań Bożych posiada właśnie taki status społeczny w odniesieniu do potrzeb Boga.

5. Na siedmiu górach Bestyi imię blunierstwa

B.G.

XVII. 16. - A dziesięć rogów, które reż widział na bestyi, ci Bóg NAZYWA KLER RELIGII RZYMSKO i KATOLICKIEJ - BESTYJĄ.

B.G.

III. 18. - a oczy twoje namierzą maść wzrok naprawiając, aby reż widział.

B.G.

XIII. 1. - I widziałem bestyję występującą z morza, mającą siedem górów i rogów dziesięć; a na rogach jej było dziesięć koron, a na górach jej imię blunierstwa.

W słowach; - że widziałem bestyję występującą z morza, żeż jest ukryta kluczowa informacja. Właściwie odczytanie tej informacji posiada fundamentalne znaczenie dla odczytania wszystkich pozostałych informacji od Boga w takim znaczeniu, w jakim On nam je przekazał.

W treści wersetu jest zaszyfrowanych 5 tajemnic.

6. Bestyja występująca z morza

7. Bestyja mająca siedem górów

8. Bestyja mająca rogów dziesięć

9. Tajemnica koron na rogach

10. Na siedmiu górach Bestyi imię blunierstwa

1. Bestyja występująca z morza

Pytanie; Jak wyglądała, lub co reprezentowała bestyja, którą w widzeniu, ukazano w. Janowi?

W pierwszych słowach dotyczących bestyi w. Jan napisał; - że widziałem bestyję występującą z morza, że.

On ją widzi, ale zanim opisze jej cechy, wskazuje nam miejsce i charakter jej wystąpienia, czyli czynność,

jak sama bestyja wykonuje.

Według tego, co jest napisane w wersecie, bestyja występuje z morza.

Pytanie; - Z jakiego morza ona występuje?

Czasownik "występować" nie dotyczy wody. Z wody nie można wystąpić. Na pomoc w odszyfrowaniu tej tajemnicy przychodzi nam, inny werset z Apokalipsy.

W XVII rozdziale są spisane werseety, które wyjaśniają zaszyfrowane informacje dotyczące Watykanu, kapłanów i religii.

B.G.

XVII. 15. - "Zi rzek mi: Wody, które widział, gdzie wszetecznicza siedzi, są ludzie i zastępy, i narody, i języki."

W tym wersecie jest zapisane stwierdzenie: "Z Wody, które widział, są ludzie i zastępy, i narody, i języki." Takie stwierdzenie wyjaśnia kwestię z pierwszej tajemnicy wersetu XIII. 1., która odnosi się do warunków, lub okoliczności, z czego występuje bestyja.

Zwrot; - "Zi widziałem bestyję występującą z morza, jest kontekstem do zwrotu; - "Z Wody, które widział". Zarówno "są"; - "z morza"; - "z wody"; - "mówią" o tym samym, mówią o miejscu, warunkach, lub o środowisku, z jakiego występuje bestyja. W dalszym kontekście zwrot; - "Z Wody, które widział, są ludzie i zastępy, i narody, i języki." Wyjaśnia, że to morze i te wody symbolizują ludzi.

Z kolei ludzie są tu podzieleni na grupy według określonych cech.

1. Narody "ludzie różnych narodowości".
2. Zastępy "ludzie w Narodach/Państwach w zebranych grupach (nie są to całe Narody tylko wspólnoty)".
3. Języki "W tym wspólnym "z morza/wodach" w tych wspólnotach różnych narodowych, ludzie mówią różnymi językami, lecz zgromadzeni są pod jednym sztandarem.

"W. Jan w widzeniu zobaczył między narodów, wielożyczą społeczeństwo, z której to społeczeństwa, z jej środowiska, występuje bestyja.

Ta bestyja z widzenia, którą W. Jan opisuje, jest szczególną postacią, lub grupą szczególnych osób, jakie występują przed front, przed oblicze, wskazywanej tu, społecznie.

W tym momencie już wiemy, że bestyja jest symbolem wskiej grupy społecznej, reprezentującej opisaną tu społecznie. Społecznie o tak szerokich cechach międzynarodowych, jest wyjątkowym zbiorem ludzkim. Taka społecznie opisana w treściach Apokalipsy, uzyskuje dodatkowe cechy. Apokalipsa mówi o religii związanej z Jezusem Chrystusem, co ostatecznie wyjaśnia pierwszą tajemnicę wersetu.

"W. Jan w widzeniu miał pokazać społecznie kapłanów chrześcijańskich związanych z Watykanem. Bestyja - to "są" szyfr, dla przedstawiania kapłanów religii rzymsko - katolickiej. 2. Bestyja ma siedem głów

Druga tajemnica tego wersetu a raczej tajemnica kapłanów symbolizowanych "są" bestyja, jest związana z określeniem; - "z siedem głów".

W treściach Apokalipsy liczba siedem pełni rolę klucza i symbolizuje to, co pochodzi z Nieba, lub od Boga. Symbolizuje rzeczy mające pozytywne wartości.

Zastosowany tu, klucz; - "z siedem głów" w swoim drugim znaczeniu "są" góra - oznacza rzeczy związane z intelektem człowieka. W powiązani obu "są" klucza mówią o intelekcie kapłanów katolickich. Sprawy związane z intelektem, dotyczące bestyji, czyli kapłanów chrześcijańskich, to sprawy związane z niebem, z Bogiem - Ojcem Jezusa Chrystusa i z samym Jezusem. O tego typu sprawach mówi szyfr "z siedem głów".

Reasumując informacje zawarte w dwóch pierwszych tajemnicach wersetu, możemy wyciągnąć wniosek, że wskazywana bestyja to szyfr dla kapłanów kultu związanego z Jezusem Chrystusem.

P.S. 7 sakramentów świętych, 7 grzechów głównych,

B.G.

XVII. 9. - "Tu jest rozum mający siedem głów: Te siedem głów są siedem gór, na których ta niewiasta siedzi.

3. Bestyja ma rogów dziesięć

Druga tajemnica siedem głów a trzecia z kolei to, rogów dziesięć. Liczebnik 10 nie może wskazywać

rzeczywistych, czyli fizycznych rogów jest, wiąc szyfrem dotyczącym kolejnej tajemnicy.

W treściach Apokalipsy są zapisane 3 wersety uzupełniające informacje, dotyczące dziesięciu rogów.

B.G.

XVII. 12. - A dziesięć rogów, które widział, jest dziesięć królów, którzy królestwa jeszcze nie wzięli; ale wezmą moc jako królów, na jedną godzinę z bestyjami.

Zwrot; - że dziesięć rogów, które widział, jest dziesięć królów, że przedstawia te rogi, jako rzecz, która posiada pozytywną wartość. Już w podstawowym wersecie 1 z XIII rozdz. istnieje zwrot, który mówi o koronach, cyt.; - a na rogach jej było dziesięć koron.

Według treści zawartej w tych cytatach, rogi są zaszyfrowaną informacją i mówią o rzeczy, lub dziesięciu rzeczach, które posiadają, lub powinny posiadać władzę, lub moc ról w władzy królewskiej.

Kolejna informacja; - że królestwa jeszcze nie wzięli; że mówią, że te 10 rzeczy, które posiadają status władzy królewskiej, jeszcze swej władzy i mocy nie wzięły, lub nie ułożyły.

W ostatniej zwrotach tego wersetu; - że wezmą moc, jako królów, na jedną godzinę z bestyjami. Jest ujęta informacja, która mówi, że ta moc zostanie ułożona, że te tajemnicze rzeczy ją wezmą.

Zwrot; - że wezmą moc, jako królów, ukazuje nam rękę charakteru tych tajemniczych rzeczy. Z poprzednich dwóch tajemnic pierwszego wersetu wynika, że dziesięć rogów jest bezpośrednio połączonych z siedmioma głowami. Z kolei głowa są związane z Jezusem Chrystusem, intelektualną wartością kapłanów chrześcijańskich.

W słowach; - że wezmą moc, jest informacja, że to nie kapłani dadzą im moc a wręcz przeciwnie, wymuszają uzyskanie tej mocy na kapłanach.

4. Tajemnica koron na rogach

B.G.

XVII. 13. - Ci jeden radca ma i moc, i zwierzchność swojej bestii podadzą.

Określenie zawarte w słowach; - że Ci jeden radca ma i moc, że mówią, że te dziesięć rzeczy posiadają indywidualny charakter postaci, mają jeden radca i dysponują mocą.

W słowach; - że Ci jeden radca ma, istnieje informacja, że każda postać (Ci, lub one) ma jeden radca. Z tego wynika, że dziesięć postaci to, 10 rad, albo dziesięć postaci to, dziesięć przykazań.

Zwrot ten; - że zwierzchność swojej bestii podadzą. Jako kolejna informacja potwierdza, że dziesięć rogów to nic innego jak dziesięć rad a dziesięć rad to w chrześcijaństwie, Dziesięć Przykazań Bożych? Posiadają one, te przykazania, lub rady, naturalnie zwierzchność nad kapłanami chrześcijańskimi.

Tę zwierzchność im podadzą, czyli wniosą własnym tekstem i treścią w nim zawartą, nakazy postępowania dla kapłanów. Dla tych kapłanów, którzy zrozumieją istotę chrześcijańskiego bluźnierstwa w stosunku do potrzeb Boga i postanowią zmienić swoje życie osobiste i kapłańskie, przyjmując Dziesięć Przykazań Bożych, jako nakazy dla siebie. Stosując we własnym życiu rady Boga, jakie istnieją w przykazaniach, staną się widocznym wzorem dla innych ludzi. W tym momencie że rogi, "Przykazania, wręcz korony.

Wskazanie na dziesięć rogów, które symbolizują Dziesięć Przykazań Bożych, jako na rzeczy posiadające władzę i moc królewską, jest całkowicie uzasadnione. Dziesięć Przykazań Bożych posiada taki status społeczny w odniesieniu do potrzeb Boga.

5. Na siedmiu głowach Bestji imię bluźnierstwa

B.G.

XVII. 16. - A dziesięć rogów, które widział na bestii, ci w nienawiści miały białe wszetecznice i uczyniły ją spustoszoną i nagą, i ciało jej białe jeżyło, a samą ogniem spaliły.

Stwierdzenie Boga; - że dziesięć rogów, które widział na bestii, ci w nienawiści miały białe wszetecznice, mówią, że Dziesięć Przykazań Bożych w nienawiści miały białe wszetecznice, "czyli Watykan. W innej odmianie tej informacji od Boga, możemy przeczytać, że Dziesięć Przykazań Bożych nienawidzi kleru watykańskiego.

Ułożenie przez Boga słowa że w nienawiści, pokazuje nam jak bardzo bluźniercy kler watykański przeciwko potrzebom Boga i do jakiego stopnia Bóg obciąża tych kapłanów kłamstwem przeciwko boskim potrzebom. (W

W zdaniu; - "Chodź, okaż ci osądzenie onej wielkiej wszetecznicy, która siedzi nad wodami wielkimi, " jest zawarta informacja, która przedstawia postać "wszetecznicę", jako symbolu skrywającego Watykan. Wody w trzecim Apokalipsy symbolizują społeczność wiernych chrześcijańskich. Siedzica nad nimi wszetecznicą jest stolicą tej społeczności.

B.G.

XVII. 3. - I odniósł mi na puszczy w duchu. I widziałem niewiastę siedzącą na szarątnoczerwonej bestyi, peńskiej imion bluznierstwa, która miała siedm głów i dziesięć rogów.

W tym zdaniu; - "I widziałem niewiastę siedzącą na szarątnoczerwonej bestyi, peńskiej imion bluznierstwa, która miała siedm głów i dziesięć rogów" istnieje informacja dokumentująca wskazania na istnienie bluznierstwa kleru chrześcijańskiego i watykańskiego. Niewiasta " Stolica Apostolska, siedzica na bestyi " klerze katolickim, tworzy wspólnotę wartości. Wszetecznicą " Watykan, poprzez Niewiastę " wadze Watykanu ze społecznością kleru chrześcijańskiego i wszyscy są peńni bluznierstwa.

Dowodowym wskazaniem jest połączenie niewiasty " oligarchów watykańskich, stanowiących sobę stolicą apostolską z bestyją " klerem chrześcijańskim.

B.G.

XVII. 7. - I rzekł mi Anioł: Czemuś dziwujesz? Ja tobie powiem tajemnicę tej niewiasty i bestyi, która ją nosi, która ma siedm głów i dziesięć rogów.

Słowa tego zdania; - "Ja tobie powiem tajemnicę tej niewiasty i bestyi, która ją nosi, która ma siedm głów i dziesięć rogów" ukazują istnienie zależności i wspólnoty, jaka istnieje pomiędzy dwoma wielkimi tajemnicami Apokalipsy. Bestyja ma siedem głów i rogów dziesięć, jest symbolem kleru chrześcijańskiego, który nosi niewiastę " oligarchów watykańskich, stanowiących sobę Stolicą Apostolską. Nosi, - oznacza utrzymuje. Kler siedmiogłowa bestia " utrzymuje w taki sposób "niewiastę", i zbiera od wiernych datki na utrzymanie stolicy apostolskiej.

Stwierdzenie Boga; - "I dziesięć rogów, które rewidziały na bestyi, ci w nienawiści mieły; bądzie wszetecznicą " młwi, i Dziesięć Przykazań Bożych w nienawiści mieły; bądzie Wszetecznicą, " czyli Stolicą Apostolską (rodzaj "eński " w kontekście Niewiasty), lub inaczej młwi Watykan. W innej odmianie tej informacji od Boga, moży przeczytały, i Dziesięć Przykazań Bożych nienawidzi kleru watykańskiego.

Użycie przez Boga słowa "w nienawiści" pokazuje nam jak bardzo bluzni kler watykański przeciwko potrzebom Boga i do jakiego stopnia Bóg obciąża tych kapłanów kłamstwem przeciwko boskim potrzebom. (W tym miejscu należy zwrócić uwagę na fakt, i w Niebie nie istnieje forma emocjonalnego postępowania w stanie nienawiści.) Ująte tu, przez Boga, określenie " "w nienawiści" mieły; bądzie wszetecznicą " miało na celu pokazanie stanu negatywnej oceny Boga dla kłamstw głoszonych w naukach chrześcijańskich ze wskazaniem na watykańskie a dotyczących potrzeb Boga.

Najważniejszą kwestią, która jest związana z nienawiścią Dziesięciu Przykazań do kleru chrześcijańskiego a tym samym, "nienawiścią" samego Boga do tego kleru, jest zmiana nakazu formy zastosowania społecznego Dziesięciu Przykazań Bożych, jak przez Bóg wraz z tablicami. Te przykazania wraz z trzecią, miały dodatkową informację, która dotyczy sposobu ich zastosowania.

Bóg rozkazałby Dziesięciu Przykazań, które przez Boga na tablicach, zastosowali w swoim życiu Władcy i Kapłani. Nakazy zawarte na tablicach nie miały być wymuszane na społeczność.

W efekcie przyjęcia nakazów przez kapłanów, zawarte w ich trzecim rady, wymusiłyby wzorowe życie stosujących przykazania kapłanów i władców. Tym samym, te postacie, bądce na społecznym "wielki" byłyby doskonałym i widocznym, jak również zrozumiałym wzorem do naśladowania dla innych ludzi. Jeżeli ktoś chciałby żyć według wzoru, jaki pokazywałiby, stosujący te boskie rady kapłani, mógłby brać z nich przykład. Ale w zamiarze Boga, nie istniał nakaz stosowania tych rad, przez społeczność. Przyjęcie przez ludzi, takiego sposobu życia, jaki prezentowałiby kapłani stosujący rady, było według Boga dobrowolne. Jeżeli komuś, taki sposób życia by się spodobał, mógłby go przyjąć dla siebie. Skutecznie zastosowana społeczność rad zawartych w przykazaniach, zależna by była, od jakości życia kapłanów je stosujących.

Kapłani utajnił ten rozkaz Boga, uznając go za zbyt trudny do wykonania. W zamian, już znane publicznie rady

istniejące na tablicach, które Mojżesz otrzymał od Boga, postanowili zmanipulować, jako element kultu religijnego. Nakaz stosowania Dziesięciu Przykazań Bożych dla wiernych był rozwiązaniem bładnym w sprzeczności, z jednoznacznym nakazem Boga.

Taki bluźnierczy sposób zastosowania Dziesięciu Przykazań Bożych, był metodą wyjścia z trudnej sytuacji, przez leniwych kapłanów a zarazem był sposobem wrogim, w stosunku do potrzeb Boga.

Zwyczaj człowieka, nie podejmuje się służyć bożej a tym samym, nie posiada odpowiedniego charakteru, woli i obowiązku, jak również osobistej determinacji do życia w nakazywany przez Boga sposób. Nakazy zawarte w przykazaniach mają, ale nie musiały stosować. Kapłan, który podejmuje się służyć bożej powinien poświęcić swoje życie w poświęceniu dla potrzeb Boga. Jedynym właściwym sposobem takiego poświęcenia dla Boga, jest wzór życia rodzinnego, według nakazów zawartych w przykazaniach.

Kapłani mieli życie w ważnych rodzinach i stosując nakazy Boga, był wzorem postępowania dla innych. Inni jak by chcieli, lub gdyby im się ten wzór podobał, mogliby również go zastosować.

Niestety, kapłani w myślnym nakazu Boga nie postąpili a tym samym przykazania nie mogli wziąć swego królestwa i mocy i rady. Kler watykański, postąpił jeszcze dalej na drodze bluźnierstwa przeciw Bogu. Nie tylko, że nie stosuje Dziesięciu Przykazań we ważnym życiu, to jeszcze dodatkowo usunął on instytucję małżeństwa kapłanów, wprowadzając celibat. Celibat i pomijanie obowiązku stosowania przykazań przez kapłanów, jest podwójnym bluźnierstwem w stosunku do potrzeb Boga, i w stosunku do samego Boga.

Kolejny zwrot; - jeżeli uczyni się spustoszone i nagie, jeżeli mówi nam, że społeczne zrozumienie bluźnierstwa kapłanów względem Boga, całkowicie zdegraduje ich pozycję sługi bożego i pośrednika do Boga.

Bluźnierstwo wynikałoby ze sposobu zastosowania przykazań, poznane publicznie, spowoduje sytuację wskazaną w tym zwrocie; - jeżeli ciało jej bładnie je, a samą ogniem spali. Ciało jej bładnie je, oznacza, że wszystkie stosowane dogmaty i doktryny katolickie zostaną publicznie osądzone. A samą ogniem spali, oznacza, że kapłani odarci ze szat kłamstwa względem Boga, bładnie palic się ze wstydu przed ważnymi wiernymi.

B.G.

XVII. 1. - I przyszedł jeden z siedmiu Aniołów, którzy mieli siedm czas, i rzekł do mnie, mówią mi: Chodź, okaż ci osądzenie onej wielkiej wszetecznicy, która siedzi nad wodami wielkimi,

W zdaniu; - jeżeli Chodź, okaż ci osądzenie onej wielkiej wszetecznicy, która siedzi nad wodami wielkimi, jest zawarta informacja, która przedstawia postać „wszetecznicę”, jako symbolu skrywającego Watykan. Wody w treści Apokalipsy symbolizują społeczność wiernych chrześcijańskich. Siedząca nad nimi wszetecznicą jest stolicą tej społeczność.

B.G.

XVII. 3. - I odniosła mi na puszczy w duchu. I widziałem niewiastę siedzącą na szarątnoczerwonej bestyi, pełnej imion bluźnierstwa, która miała siedm głów i dziesięć rogów.

W tym zdaniu; - jeżeli widziałem niewiastę siedzącą na szarątnoczerwonej bestyi, pełnej imion bluźnierstwa, która miała siedm głów i dziesięć rogów, istnieje informacja dokumentująca wskazania na istnienie bluźnierstwa kleru chrześcijańskiego i watykańskiego. Niewiasta „Stolica Apostolska, siedząca na bestyi, jest wspólnie warta ze społecznością kleru chrześcijańskiego, pełnego bluźnierstwa. Dowodowym wskazaniem jest poświęcenie niewiasty „oligarchów watykańskich, stanowiących sobę stolicą apostolską z bestyją „klerem chrześcijańskim.

B.G.

XVII. 7. - I rzekł mi Anioł: Czemuż się dziwujesz? Ja tobie powiem tajemnicę tej niewiasty i bestyi, która ją nosi, która ma siedm głów i dziesięć rogów.

Słowa tego zdania; - jeżeli Ja tobie powiem tajemnicę tej niewiasty i bestyi, która ją nosi, która ma siedm głów i dziesięć rogów. Ukazuje istnienie i zależności i wspólnie, jaka istnieje pomiędzy dwoma wielkimi tajemnicami Apokalipsy. Bestyja mająca siedem głów i rogów w dziesięć, jest symbolem kleru chrześcijańskiego, który nosi niewiastę „oligarchów watykańskich, stanowiących sobę Stolicą Apostolską, która jest zaszyfowana pod słowem „niewiasta”. Nosi, - oznacza utrzymuje. Kler

Watykan

<http://watykan.andrzejstruski.com>

„Siedmiogłowa bestia” utrzymuje w taki sposób „niewiastę”, która zbiera od wiernych datki na utrzymanie stolicy apostolskiej.

P.S. Powyższy tekst, przedstawiam, jako człowiek, który ma do tego pełne prawo otrzymane do Boga i czynią Jego wolą. Jestem tu na Ziemi w charakterze przedstawiciela Boga i dysponuję odpowiednim prawem i wiedzą do reprezentowania Jego potrzeb. Każde słowo, które napiszę i gdziekolwiek napiszę w sprawach Boga, jestem w stanie uzasadnić w odniesieniu do potrzeb Boga i Jego woli.

© Struski Andrzej de Merowing

Wszelkie Prawa Zastrzeżone. Kopiowanie, rozpowszechnianie tylko za zgodą autora tekstu oraz podaniem linku do oryginalnej strony autora.